

Danielin kirja - sata neljäkymmentäseitsemän

Uskonnollisten liikkeiden rooli amerikkalaisen politiikan muovaamisessa: Pat Robertsonista Christian Coalitioniin

Jeff Pippenger

2024-03-20

Päätimme edellisen artikkelin seuraavaan kappaleeseen:

”Spiritualismin kautta ilmenevä ihmeitä tekevä voima kohdistaa vaikutuksensa niitä vastaan, jotka päättävät totella Jumalaa ennemmin kuin ihmisiä. Henkien välittämät viestit julistavat, että Jumala on lähettänyt heidät vakuuttamaan sunnuntain hylkääjät heidän erehdyksestään ja vahvistamaan, että maan lakeja on toteltava Jumalan lain tavoin. He valittavat maailman suurta pahuuden määrää ja yhtyvät uskonnollisten opettajien todistukseen siitä, että moraalinen turmeltunut tila johtuu sunnuntain häpäisemisestä. Suuri on oleva se suuttumus, joka herätetään kaikkia niitä vastaan, jotka kieltäytyvät hyväksymästä heidän todistustaan.” Suuri taistelu, 589, 590.

”Uskonnollisten opettajien todistus siitä, että moraalinen turmeltunut tila johtuu sunnuntain häpäisemisestä,” on eräs tienviitta siinä historiassa, joka johtaa auringon palvonnan toimeenpanemiseen Yhdysvalloissa. Pat Robertson, amerikkalainen televisioevankelista sekä Christian Broadcasting Networkin (CBN) ja Christian Coalitionin perustaja, pyrki Yhdysvaltain presidentiksi republikaanien esivaaleissa vuonna 1988. Robertsonin kampanja keskittyi konservatiivisten kristittyjen äänestäjien mobilisoimiseen sekä sellaisten yhteiskunnallisten ja moraalisien kysymysten ajamiseen, jotka olivat hänen evankelikaalisten vakaumustensa mukaisia. Lopun aikana vuonna 1989, kahdeksan viimeisen presidentin ensimmäisen historiassa, Christian Coalitionin johtaja ja perustaja pyrki presidentiksi. Reaganin presidentillinen historia esikuvallistaa viimeisen republikaanisen presidentin historiaa.

Jumalan tuomiot ovat juuri synnyttämässä ne olosuhteet, jotka täyttävät edellisen kohdan teoksesta The Great Controversy ja jotka ovat rinnakkaiset Christian Coalitionin työn kanssa. Christian Coalition syntyi vastatakseen niihin moraalisiin ja yhteiskunnallisiin ongelmiin, jotka sisar White osoittaa ratkaisemattomiksi niiden taholta, joiden käsissä hallitusvalta on. Christian Coalition Reaganin historian yhteydessä edustaa samankaltaista liikettä aivan lähitulevaisuudessa. Profeetallisesti Christian Coalitionia esikuvasi National Reform Movement sunnuntailakikriisin aikana, joka liittyi Blairin lakiesityksiin 1880- ja 1890-luvuilla. National Reform Movement perustettiin vuonna 1888, ja sisar White käsitteli nimenomaisesti tuota liikettä kirjoituksissaan.

”Suuri kriisi odottaa Jumalan kansaa. Kriisi odottaa maailmaa. Kaikkien aikakausien ratkaisevin taistelu on aivan edessämme. Tapahtumat, joiden olemme yli neljäkymmenen vuoden ajan profeetallisen sanan arvovallalla julistaneet olevan tulossa, tapahtuvat nyt silmiemme edessä. Jo kysymys perustuslain muuttamisesta omantunnonvapauden rajoittamiseksi on saatettu kansakunnan lainsäätäjien käsiteltäväksi. Kysymyksestä sunnuntain vieton pakottamisesta on tullut kansallisen mielenkiinnon ja merkityksen asia. Tiedämme

hyvin, mikä tämän liikkeen lopputulos tulee olemaan. Mutta olemmeko valmiit kohtaamaan sen? Olemmeko uskollisesti täyttäneet sen velvollisuuden, jonka Jumala on uskonut meille, varoittaa kansaa sitä uhkaavasta vaarasta?”

”Monet, jopa niiden joukossa, jotka osallistuvat tähän sunnuntain noudattamisen pakkolainsäädäntöä edistävään liikkeeseen, ovat sokeita niille seurauksille, jotka tulevat seuraamaan tätä toimenpidettä. He eivät näe, että he iskevät suoraan uskonnonvapautta vastaan. Monet eivät ole koskaan ymmärtäneet Raamatun sapatin vaatimuksia eivätkä sitä väärää perustaa, jolle sunnuntailaitos rakentuu. Jokainen uskonnollista lainsäädäntöä suosiva liike on todellisuudessa myönnytys paaviudelle, joka niin monien aikakausien ajan on lakkaamatta sotinut omantunnonvapautta vastaan. Sunnuntain vietto on niin sanottuna kristillisenä laitoksena olemassaolonsa velkaa ”laittomuuden salaisuudelle”; ja sen pakollinen toimeenpano on tosiasiallisesti niiden periaatteiden tunnustamista, jotka ovat roomalaisuuden varsinainen kulmakivi. Kun kansakuntamme näin hylkää hallitusmuotonsa periaatteet säätämällä sunnuntailain, protestanttisuus tässä teossa lyö kätensä yhteen paavikunnan kanssa; se ei ole mitään muuta kuin elämän antamista tyrannialle, joka on jo kauan innokkaasti odottanut tilaisuuttaan syöksyäkseen jälleen aktiiviseen itsevaltiuteen.

”Kansallinen uudistusliike, käyttäessään uskonnollisen lainsäädännön valtaa, tulee täysin kehittyneenä ilmentämään samaa suvaitsemattomuutta ja sortoa, jotka ovat vallinneet menneinä aikakausina. Ihmisneuvostot ottivat silloin itselleen Jumaluuden oikeudet ja murskasivat despoottisen valtansa alla omantunnonvapauden; ja vankeus, maanpako ja kuolema seurasivat niiden määräyksiä vastustaneille. Jos paavillisuus tai sen periaatteet jälleen säädetään valtaan lainsäädännön kautta, vainon tulet sytytetään uudelleen niitä vastaan, jotka eivät suostu uhraamaan omaatuntoaan ja totuutta kansansuosiossa olevien harhojen tähden. Tämä paha on toteutumaisillaan.

”Kun Jumala on antanut meille valoa, joka osoittaa edessämme olevat vaarat, kuinka voimme olla puhtaat Hänen silmissään, jos laiminlyömmme tehdä kaikkemme saattaaksemme sen kansan eteen? Voimmeko tyytyä jättämään heidät kohtaamaan tämän valtavan kysymyksen ilman varoitusta?

”Edessämme on näköala jatkuvasta taistelusta, vangitsemisen, omaisuuden menetyksen ja jopa itse hengen vaaralla, puolustaaksemme Jumalan lakia, jonka ihmisten lait tekevät tyhjäksi. Tässä tilanteessa maailmallinen viisaus vaatii ulkonaista mukautumista maan lakeihin rauhan ja sopusoinnun tähden. Ja on niitäkin, jotka jopa Raamatulla puoltavat sellaista menettelyä: ‘Olkoon jokainen sielu alamainen esivalloille.... Sillä ne vallat, jotka ovat, ovat Jumalan asettamat.’”

”Mutta mikä on ollut Jumalan palvelijoiden menettely entisinä aikoina? Kun opetuslapset hänen ylösnousemuksensa jälkeen saarnasivat Kristusta ja Häntä ristiinnaulittuna, viranomaiset käskivät heitä, etteivät he enää puhuisi eivätkä opettaisi Jeesuksen nimessä. ’Mutta Pietari ja Johannes vastasivat ja sanoivat heille: Päättäkää itse, onko Jumalan edessä oikein totella enemmän teitä kuin Jumalaa. Sillä me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet.’ He jatkoivat pelastuksen hyvän sanoman saarnaamista Kristuksen kautta, ja Jumalan voima todisti sanoman puolesta.” Testimonies, osa 5, 711–713.

Jumalan tuomiot ovat tuottamaisillaan Yhdysvaltojen yhteiskunnallisella, taloudellisella ja uskonnollisella alueella sellaisen tilanteen, joka luo uskonnollisille johtajille perusteet alkaa vaatia julkisen moraalin elvyttämistä, niin kuin sitä esikuvallisesti kuvattiin 1880- ja 1890-luvuilla, ja sitten jälleen sen presidentin historiassa, joka vuonna 1989 merkitsi lopun ajan. ”Suuri kriisi odottaa Jumalan kansaa. Kriisi odottaa maailmaa.” Sisär White esittää kaksi kysymystä: ”Kun Jumala on antanut meille valoa, joka osoittaa edessämme olevat vaarat, kuinka voimme olla puhtaat Hänen silmissään, jos laiminlyömme tehdä kaikkemme saattaaksemme sen kansan eteen? Voimmeko tyytyä jättämään heidät kohtaamaan tämän tavattoman ratkaisevan kysymyksen ilman varoitusta?”

Mitä valoa on ollut osoittamassa edessämme olevat vaarat, ja jos valoa ei ole ollut, kuinka rakastava Jumala voisi pitää kansaansa vastuullisena siitä, etteivät he ole esittäneet varoitussanomaa, jos he eivät koskaan olleet kuulleet tuota varoitussanomaa? Rakas lukija, sinut tullaan pitämään vastuullisena näissä kirjoituksissa esitetystä valosta.

Näissä kirjoituksissa esitettyjä täsmällisiä kuvauksia demokraattisen lohikäärmevallan, republikaanisen väärän profeetan vallan, paavillisen vallan, islamin ja Laodikean adventtikirkon sekä kirjaimellisen Israelin ominaispiirteistä tullaan vallanpitäjien taholta pitämään vihapuheena, mutta ne ovat Jumalan Sanan sanoma, joka on vahvistettu metodologialla rivi rivin päälle, ja nuo rivit huutavat, että Jumalan tuomiot ovat lisääntymäisillään ja kärjistymäisillään esiintymistiheydessään.

Profetian valossa sillä kristillisellä koalitiolla, joka muodostui historiassa juuri ennen lopun aikaa vuonna 1989, on merkittävämpi sovellus kuin pelkkä rinnakkaisuus 1880- ja 1890-lukuihin. Äskettäin lainaamassamme sisar Whiten tekstikatkelmassa hän osoittaa spiritualismin yhdeksi niistä kahdesta keinosta, joilla Saatana vangitsee maailman, ja käyttää sitten muutamia sanoja niiden ihmeiden käsittelemiseen, joita hän on tekävä.

Vuoden 1988 vaalien jälkeen, siis Kristillisen koalition ilmaantumisen jälkeen, lohikäärmeen valtapiirissä, pedon valtapiirissä ja väärän profeetan valtapiirissä ilmeni valtava saatanallisten ihmeiden näyttäytyminen. On tärkeää asettaa nämä ilmiöt oikeaan järjestykseen, sillä ne ovat esikuvallisia siitä, että Saatana pian Yhdysvalloissa tulevan sunnuntain jälkeen esiintyy Kristuksena.

Katolisuuden piirissä maailma seurasi 1990-luvulla niin sanotun neitsyt Marian ilmestyksiä, joita säestivät pyhimysten verta vuotavien patsaiden ihmeet, taivaalla tapahtuneiden ilmestysten ihmeet, kukkaterälehtien sataminen pilvettömältä taivaalta sekä muut mielettömät saatanalliset ihmeet. Noina aikoina tuhannet ihmiset kaikkialta maailmasta osallistuivat joukoin pyhiinvaelluksille näiden tapahtumien aikaansaamien eksytysten vetäminä. Niistä kirjoitettiin kirjoja, toimittajat tutkivat niitä, ja sellaiset aikakauslehdet kuin Time ja Newsweek esittelivät näitä asioita etusivuillaan.

Lohikäärmeen valtakunnassa Intian hindupatsaat ilmensivät saatanallisia ihmeitä siten, että patsaat joivat lusikoista tai laseista juomauhreja, jotka asetettiin patsaiden suulle. Ilmiö, joka alkoi yhdessä pienessä kylässä Intiassa, levisi Egyptin sammakoiden tavoin koko maahan. BBC:n televisiouutiset

esittivät ilmiöstä selostuksen, ja jälkijatuksena BBC:n televisiotoimittaja nosti esiin kysymyksen: ”Mietin, mitä tapahtuisi, jos menisimme huomenna Lontoon museoon ja tarjoaisimme yhdelle hindupatsaista lasillisen maitoa?” Seuraavan päivän iltauutiset näyttivät saman toimittajan Lontoon museossa, ja kameroiden käydessä hän tarjosi suurelle hindupatsaalle lasillisen maitoa. Kun lasi kosketti patsaan huulia, maito imeytyi välittömästi patsaan sisään.

Amerikanintiaanien profetioiden spiritualismissa valkoinen biisoni, joka tunnettiin nimellä ”Miracle”, syntyi 20. elokuuta 1994 Dave ja Valerie Heiderin maatilalla lähellä Janesvillea, Wisconsinissa. Miracle syntyi valkoturkkisena, ja jotkut pitivät hänen syntymäänsä intiaaniamerikkalaisen profetian täyttymyksenä. Eräissä intiaaniamerikkalaisissa perinteissä valkoisen biisonin syntymää pidetään pyhänä ja merkittävänä tapahtumana, joka symboloi ykseyttä, rauhaa ja hengellistä uudistumista. Miracle sai laajaa huomiota ja tuli monille ihmisille toivon ja hengellisen merkityksen symboliksi. Valkoista biisonia koskeva profetia johtaa juurensa taaksepäin ja liittyy suoraan Amerikan alkuperäiskansojen spiritualistisen uskonnon pyhimpään pyhäinjäännökseen, sillä juuri valkoista biisonia koskevassa alkuperäisessä kertomuksessa ”rauhanpiippu” tuotiin kulttuuriin.

Vuonna 1994 luopioprotestantismin väärän profeetan valtakunnassa Pyhän naurun liike, joka tunnetaan myös nimellä Toronton siunaus, alkoi tammikuussa 1994 Toronto Airport Vineyard Churchissa (nykyisin nimeltään Catch The Fire Toronto) Torontossa, Ontarion provinssissa, Kanadassa. Pastoreiden Johnin ja Carol Arnottin johtamien herätyskokousten sarjan aikana seurakuntalaisten keskuudessa alkoi esiintyä hallitsemattoman naurun ilmiötä yhdessä muiden manifestaatioiden kanssa, kuten vapinan, itkemisen ja kaatumisen sekä eläinten matkimisen ja eläinten äänien jäljittelyn kanssa (joista usein käytetään ilmaisia ”surmattu Hengessä” tai ”juovuksissa Herrassa”).

Naura ja muut ilmentymät liitettiin osallistujien taholta Pyhän Hengen läsnäoloon ja toimintaan, minkä johdosta ilmiöstä alettiin käyttää nimitystä ”Pyhä nauru”. Toronton Airport Vineyard Church -seurakunnan herätyskokoukset herättivät huomiota ja vetivät kävijöitä eri puolilta maailmaa, mikä johti liikkeen leviämiseen muihin seurakuntiin ja yhteisöihin. Ihmiset tulivat kaikkialta maailmasta kokemaan naurua, ja palattuaan kotiseurakuntiinsa nämä seurakunnat alkoivat usein ilmentää samoja demonisia ilmentymiä.

Pat Robertson perusti Christian Broadcasting Networkin (CBN) vuonna 1960. CBN oli yksi ensimmäisistä televisioverkoista, jotka oli omistettu kristilliselle ohjelmatuotannolle, ja sillä oli merkittävä rooli kristillisen yleisradiotoimialan kasvussa Yhdysvalloissa. Vuosien kuluessa CBN on laajentanut kattavuuttaan ja vaikutusvaltaansa television, radion ja digitaalisen median välityksellä, ja siitä on tullut yksi maailman suurimmista kristillisistä mediaorganisaatioista.

Vuonna 1988 hän perusti Christian Coalitionin ja asettui ehdokkaaksi Yhdysvaltain presidentinvaaleihin. Hänen vakaumustensa juuret ulottuvat National Reform Movementiin ja Lord's Day Allianceen. Molemmat järjestöt saivat alkunsa vuonna 1888, ja ne ajoivat erilaisia kristillisiin periaatteisiin perustuvia yhteiskunnallisia uudistuksia, mukaan lukien alkoholin kieltolain, naisten äänioikeuden sekä sapatin (sunnuntain) viettämisen lepo- ja

jumalanpalveluspäivänä. Liike sai vaikutteita evankelisesta protestantismista ja pyrki perustamaan ”kristillisen kansakunnan”, jota ohjaisivat raamatulliset periaatteet. Robertson edusti samoja periaatteita kuin sekä National Reform Movement että Lord’s Day Alliance. Tästä syystä hän perusti myös Regent Universityn.

Pat Robertson perusti Regent Universityn vuonna 1977 sopusoinnussa sen katolisen opin kanssa, jota William Miller niin rohkeasti vastusti. Katolisuus ja luopio-protestanttisuus käyttävät saatanallista raamatullista metodologiaa, joka muiden pyhittämättömien hedelmien ohella synnyttää uskomuksen, että ennen Jeesuksen varsinaista paluuta tulee olemaan tuhat vuotta rauhaa. Robertson uskoo, että hänen yliopistonsa kouluttaa miehiä ja naisia olemaan niitä, jotka hoitavat Kristuksen tuhatvuotisen hallituksen tehtäviä raamatullisen millennium-kauden aikana. Termi ”regent” tarkoittaa henkilöä, joka toimii maasta poissa olevan hallitsijan tai monarkin edustajana tai sijaisena.

Vuoden 1989 lopun ajan edellä, viimeistään vuodesta 1960 alkaen, niiden järjestöjen nykyiset vastineet, jotka ajoivat sunnuntailainsäädäntöä vuonna 1888, tulivat historian näyttämölle. Vuoden 1989 jälkeen saatanalliset ilmenemismuodot järkyttivät lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan uskonnollisen valtapiirin kaikkia kolmea osatekijää. Jeesus yhdistää aina jonkin asian lopun jonkin asian alkuun, ja vuosi 1989, Danielin kirjan yhdenentoista luvun jakeen neljäkymmentä ”lopun aika”, aloittaa profeetallisen ajanjakson, joka päättyy pian tulevaan jakeen neljäkymmentäyksi sunnuntailakiin. Kun tuo sunnuntailaki tulee voimaan, Saatana ilmestyy ”esiintyen” Kristuksena, ja hänen petoksensa huipentava teko alkaa ihmeiden ja parantamisten myötä.

Historia, joka aloittaa tuon profeetallisen ajanjakson, yksilöi luopio-protestanttisen liikkeen työn, joka johtaa sunnuntailakiin ja jota esikuvasi vuosi 1989, tuon ajanjakson alku. Vuonna 1989 ”muuri”, ”rautaesirippu”, kaatui, ja tämän ajanjakson lopussa kaatuu ”kirkon ja valtion erottava muuri”. Ajanjakson alku merkitsee kahden ensimmäisen presidentin ilmaantumista kahdeksan viimeisen presidentin joukossa. Alku merkitsee paaviuden voittoa vihollisestaan ateismista Neuvostoliitossa, ja loppu merkitsee paaviuden voittoa vihollisestaan protestantismista Yhdysvalloissa. Alku osoittaa ensimmäisen noista kahdeksasta presidentistä (republikaanin) lyövän kättä yhteen Raamatun profetian antikristuksen kanssa, ja loppu merkitsee viimeisen noista kahdeksasta presidentistä lyövän kättä yhteen Raamatun profetian antikristuksen kanssa. Tuo ensimmäinen presidentti ymmärretään vastuulliseksi muurin kaatamisesta, ja viimeinen on se, joka rakentaa muurin.

Vuonna 1960 alkoi nykyaikainen kansallinen uudistusliike, joka jatkui aina lopun aikaan vuonna 1989 saakka. Vaalien jälkeen saatanalliset ihmeet alkoivat. Ennen sunnuntailakia kansallisten uudistajien viimeinen ilmenemismuoto kohottaa jälleen poliittisen päänsä. Sunnuntailain aikana on tullut aika Saatanan ihmeelliselle toiminnalle. Ennen sunnuntailakia tulee profeetallisen välttämättömyyden vuoksi olla tuomioita, jotka eivät ainoastaan poista Yhdysvaltojen kansallista vaurautta, vaan näiden tuomioiden tulee profeetallisen välttämättömyyden vuoksi olla niin ankaria ja peljättäviä, että syntyy se logiikka, joka mahdollistaa sen, että lopullisessa kansallisessa uudistusliikkeessä olevat, kristityt nationalistit, voivat osoittaa näiden tuomioiden syyksi ne kansalaiset, jotka häpäisevät sitä, mitä he kutsuvat Herran päiväksi.

Jatkamme tätä tutkistelua seuraavassa artikkelissa.

"Jos meidän kansamme jatkaa siinä velttouden tilassa, jossa se on ollut, Jumala ei voi vuodattaa heidän päälleen Henkeään. He eivät ole valmistautuneet toimimaan yhdessä Hänen kanssaan. He eivät ole valveilla tilanteen suhteen eivätkä käsitä uhkaavaa vaaraa. Heidän tulisi tuntea nyt, enemmän kuin koskaan ennen, valppauden ja yhteisen toiminnan tarpeensa."

Kolmannen enkelin erikoista työtä ei ole nähty sen tarkeydessä. Jumala tarkoitti, että Hänen kansansa olisi ollut paljon edellä siitä asemasta, jossa se tänään on. Mutta nyt, kun aika on tullut ryhtyä toimintaan, sillä on valmistautuminen tehtävänään. Kun kansalliset uskonpuhdistajat alkoivat ajaa toimenpiteitä uskonnonvapauden rajoittamiseksi, johtavien miestemme olisi pitänyt olla tilanteesta selvillä ja heidän olisi pitänyt työskennellä vakavasti näiden pyrkimysten torjumiseksi. Ei ole Jumalan järjestyksen mukaista, että valo on pidetty kansaltamme poissa—juuri se nykyinen totuus, jota he tarvitsivat tätä aikaa varten. Eivät kaikki ne saarnaajamme, jotka julistavat kolmannen enkelin sanomaa, todella ymmärrä, mikä tuon sanoman sisältö on. Jotkut ovat pitäneet kansallisen uskonpuhdistusliikkeen merkitystä niin vähäisenä, etteivät ole katsoneet tarpeelliseksi kiinnittää siihen juuri lainkaan huomiota, ja ovat jopa ajatelleet, että niin tehdessään he käyttäisivät aikaa kysymyksiin, jotka ovat erillisiä kolmannen enkelin sanomasta. Suokoon Herra anteeksi veljillemme, että he näin ovat tulkinneet juuri tämän ajan sanoman.

Kansaa on herätettävä näkemään nykyisen ajan vaarat. Vartijat nukkuvat. Olemme vuosia jäljessä. Tuntekoot päävartijat polttavan välttämättömyyden ottaa vaari itsestään, etteivät he menettäisi heille annettuja tilaisuuksia nähdä vaarat.

"Jos konferenssiemme johtavat miehet eivät nyt ota vastaan heille Jumalalta lähetettyä sanomaa eivätkä asetu toimimaan sen mukaisesti, seurakunnat kärsivät suuren tappion. Kun vartija, nähdessään miekan tulevan, antaa pasuunasta selvän äänen, kansa kautta linjan toistaa varoituksen, ja kaikilla on tilaisuus valmistautua taisteluun. Mutta aivan liian usein johtaja on jäänyt epäroimään, ikään kuin sanoen: 'Älkäämme kiirehtikö liiaksi. Saattaa olla, että tässä on erehdys. Meidän täytyy varoa nostattamasta väärää hälytystä.' Juuri hänen epärointinsa ja epävarmuutensa huutavat: 'Rauha ja turvallisuus.' Älkää kiihtykö. Älkää pelästykö. Tästä uskonnollista muutosta koskevasta kysymyksestä tehdään paljon suurempi asia kuin olisi tarpeen. Tämä kuohunta laantuu kokonaan." Näin hän tosiasiallisesti kieltää Jumalalta lähetetyn sanoman, ja varoitus, jonka oli määrä herättää seurakunnat, jää vaille vaikutustaan. Vartijan pasuuna ei anna selvää ääntä, eikä kansa valmistaudu taisteluun. Varoittakoon vartija itseään, ettei hänen epärointinsa ja viivyttelynsä kautta sieluja jäisi tuhoutumaan ja heidän vertansa vaadittaisi hänen kädestään.

"Olemme monien vuosien ajan odottaneet, että maahamme säädettäisiin sunnuntailaki; ja nyt, kun liike on aivan kohdallamme, kysymme: Täyttääkö kansamme velvollisuutensa tässä asiassa? Emmekö voi olla mukana kohottamassa lippua ja kutsumassa esiin niitä, jotka pitävät arvossa uskonnollisia oikeuksiaan ja etuoikeuksiaan? Aika lähestyy nopeasti, jolloin ne, jotka valitsevat totella enemmän Jumalaa kuin ihmistä, saavat tuntea sorron käden. Häpäisisimmekö siis Jumalaa vaikenemalla, kun Hänen pyhiä käskyjään tallataan jalkoihin?"

Samalla kun protestanttinen maailma asenteellaan tekee myönnytyksiä Roomalle, herätkäämme käsittämään tilanne ja näkemään edessämme oleva taistelu sen oikeissa mittasuhteissa. Kohottakoot vartijat nyt äänensä ja julistakoot sanoman, joka on tätä aikaa varten tarkoitettu nykyinen totuus. Osoittakaamme kansalle, missä olemme profeettallisessa historiassa, ja pyrkikäämme herättämään todellisen protestantismin henki, herättämään maailma tajuamaan niiden uskonnonvapauden etuoikeuksien arvo, joista on niin kauan saatu nauttia.

”Jumala kutsuu meitä heräämään, sillä loppu on lähellä. Jokainen kuluva hetki on taivaallisissa esipihoissa toiminnan aikaa, jotta valmistettaisiin maan päälle kansa täyttämään osansa niissä suurissa tapahtumissa, jotka pian avautuvat eteemme. Nämä ohikiitävät hetket, jotka näyttävät meille niin vähäarvoisilta, ovat painavia iankaikkisten etujen tähden. Ne muovaavat sielujen kohtaloa iankaikkista elämää tai ikuista kuolemaa varten. Ne sanat, jotka me tänään lausumme kansan kuullen, ne teot, joita me teemme, sen sanoman henki, jota me kannamme, ovat elämän tuoksu elämäksi tai kuoleman tuoksu kuolemaksi.”

”Veljeni, käsitätekö, että oma pelastuksenne, samoin kuin muiden sielujen kohtalo, riippuu siitä valmistautumisesta, jonka nyt teette edessämme olevaa koetusta varten? Onko teillä sellaista innokkuuden paloa, sellaista hurskautta ja antaumusta, jotka tekevät teidät kykeneviksi pysymään lujina, kun vastustus nostetaan teitä vastaan? Jos Jumala on koskaan puhunut minun kauttani, tulee aika, jolloin teidät viedään neuvostojen eteen, ja jokaista hallussanne pitämäännä totuuden kohtaa arvostellaan ankarasti. Aika, jonka niin monet nyt sallivat mennä hukkaan, tulisi omistaa sille tehtävälle, jonka Jumala on meille antanut, valmistautumiselle lähestyvää kriisiä varten.” Testimonies, osa 5, 714–716.